

Here are a few lines from some of Shahriar's famous poems:

گرچه پیر است این تم ، دل نوجوانی میکند
در خیال خام خود هی نغمه خوانی میکند
شرمی از پیری ندارد قلب بی پروای من
زیر چشمی بی حیا کار نهانی میکند
عاشقی ها میکند دل ، گرچه میدانند که غم
لحظه لحظه از برایش نوحه خوانی میکند
هی بسازد نقشی از روی نگاری هر دمی
در خیالش زیر گوشش پرده خوانی میکند
عقل بیچاره به گل مانده ولیکن دست خود
داده بر دست دل و با او تبتانی میکند
گیج و منگم کرده این دل ، آنچنانی کاین زبان
همچو او رفته ز دست و ، لنترانی میکند
گفتش رسوا مکن ما را بدین شهر و دیار
ندیمش رسوا مرا ، سطح جهانی میکند
بلبلی را دیده دل اندر شبی نیلوفری
دست و پایش کرده گم ، شیرین زبانی میکند

Though this body is old, the heart remains youthful

In its raw imaginings, it continues to sing melodies

No shame from old age does the fearless heart feel

Beneath carefree eyes, it keeps secrets concealed

It loves fervently, despite knowing well the pain
Moment by moment, it sings elegies for its gain
Creating an image, with every passing moment
In its thoughts, it weaves curtains of enchantment
The helpless mind, like clay, remains in its place
Given into the hands of the heart's daring embrace
This bewildered heart, so lost in its quest
Like its speech, to its loss, it's attested
I said, "Don't bring shame upon our town"
But seeing it, my worldly stature goes down
The nightingale, seeing a water-lily so fair
Has lost itself, singing sweetly, unaware

خجل شدم ز جوانی که ز ننگانی نیست
به ز ننگانی من فرصت جوانی نیست
من از دو روزه هستی به جان شدم بیزار
خدای شکر که این عمر جاودانی نیست
همه بگریه ابر سیه گشودم چشم
در این افق که فروغی ز شادمانی نیست
به غصه بلکه به تدریج انتحار کنم
دریغ و درد که این انتحار آتی نیست

نه من به سلیبی خود سرخ میکنم رخ و بس

به بزم ما رخی از باده ار غوانی نیست

بین به جلد سگ پاسبان چه گرگانند

به جان خواجه که این شیوه شبانی نیست

ز بلبل چمن طبع شهریار افسوس

که از خزان گلشن شور نغمه خوانی نیست

Ashamed of the youth that's not a life, I feel

In my life, the chance for youth is not ideal

In just two days of life, I've grown weary

Thankful that this life isn't eternal, dearly

Tears have opened my eyes like a dark cloud

In this horizon, no radiant joy stands proud

Rather than in grief, I'll choose gradual decay

Regret that this act of self-end is not a swift way

I don't blush, I don't redden my cheeks for a fleeting gale

In our feast, a rosy blush from wine isn't pale

Observe how the watchdogs wear wolfish guise

For the master, this night's manner, no wise disguise

The nightingale of the garden laments, alas

That from the autumn of the garden, no joyful tune surpasses

کس نیست در این گوشه فراموشتر از من
وز گوشه‌نشینان تو خاموشتر از من
هر کس به خیالیت هم‌آغوش و کسی نیست
ای گل به خیال تو هم آغوشتر از من
می‌نوشتد از آن لعل شفقگون همه آفاق
اما که در این میکده غم‌نوشتتر از من
افتاده جهانی همه مدهوش تو لیکن
افتادتر از من نه و مدهوشتر از من
بی ماه رخ تو شب من هست سیه پوش
اما شب من هم نه سیه‌پوشتر از من
گفتی تو نه گوشه‌ای که سخن گویمت از عشق
ای نادره گفتار کجا گوش‌تر از من
بیژن تر از آنم که بچام کنی ای ترک
خونم بفشان کیست سیاوش‌تر از من
با لعل تو گفتم که علاج لب نوش است
بشکفت که یارب چه لبی نوش‌تر از من
آخر چه گلایی است به از اشک من ای گل
دیگی نه در این بادیه پرچوشتر از من

No one is more forgotten in this corner than I am
From those sitting in corners, no one is more silent than I am
Everyone is embraced in an illusion, and there's no one
Oh flower, in your illusion, no one is more embraced than I am
From the wine-hued ruby, all horizons drink
But in this tavern, no one drinks sorrow more than I do
The entire world has fallen under your spell, but
No one has fallen deeper, nor is more intoxicated than I am
My night is without your moon-like face, clad in darkness
But my night is not darker than your dark attire, no darker than I am
You said you're not an ear to hear love from me
Oh rarity, where is an ear more receptive than mine?
More than Bijan, I'm willing to be sacrificed, O Turk
Shed my blood, who is more Siavash-like than me?
With your ruby lips, I've said that remedy is in sips
Oh, it bloomed, what lips are more sweet than yours, sips more sweet than I am
Finally, what is a pear compared to my tears, oh flower
No other is as overflowing in this desert, more gushing than I am

يار و همسر نگر فتم كه گرو بود سرم

تو شدي مادر و من با همه پيري پي سرم

تو جگر گوشه هم از شیر بریدی و هنوز
من بیچاره همان عاشق خونین جگرم
خون دل میخورم و چشم نظر بازم جام
جرم این است که صاحبدل و صاحبنظم
منکه با عشق نراندم به جوانی هوسی
هوس عشق و جوانیست به پیرانه سرم
پدرت گوهر خود تا به زر و سیم فروخت
پدر عشق بسوزد که در آمد پدرم
عشق و از ادگی و حسن و جوانی و هنر
عجا هیچ نیرزید که بی سیم و زرم
هنرم کائن گره بند زر و سیم بود
که به بازار تو کاری نگشود از هنرم
سیزده را همه عالم به در امروز از شهر
من خود آن سیزدهم کز همه عالم به درم
تا به دیوار و درش تازه کنم عهد قدیم
گاهی از کوچه معشوقه خود می گذرم
تو از آن دگری رو که مرا یاد تو بس
خود تو دانی که من از کان جهانی دگرم
از شکار دگران چشم و دلی دارم سیر
شیرم و جوی شغالان نبود آبخورم
خون دل موج زند در جگرم چون باقوت
شهریارا چه کنم لعلم و والا گیرم

I never took a companion or a spouse to share my burden

You became a mother and I, with all my aging, your son

You cut a piece even from a lion's liver, yet still

I remain that same lover with a bleeding heart

I drink the blood of my heart and still, my eyes are on the cup

My crime is this: I'm a man of heart and insight

I, who never pursued desire with love in my youth

Desire for love and youth still clings to my old age

Your father sold his precious gem for gold and silver

But the father of love will burn, for my father arrived

Love, freedom, beauty, youth, and skill

Amazingly, none faded for I lack gold and silver

I wish my skill was the key to gold and silver

That in your market, my skill could unlock a trade

Today, everyone from the city has left for the Thirteenth

But I myself am that Thirteenth, surpassing them all

I'll freshen up the old covenant on its walls and doors

Sometimes I'll pass by the alley of my beloved

Turn from the others, for my thoughts are centered on you

Only you know that I belong to another world

From the pursuit of others, my eyes and heart are full

I am a lion, and the streams of wolves can't quench me

The blood of my heart surges like a ruby in my liver

Shahriar, what can I do? My gem and precious stone

راه گم کرده و با رویی چو ماه آمده ای
مگر ای شاهد گمراه به راه آمده ای
باری این موی سپیدم نگر ای چشم سیاه
گر بپرسی این بخت سیاه آمده ای
گشته چاه غمت را انفسی هست هنوز
حذر ای آینه در معرض آه آمده ای
از در کاخ ستم تا به سر کوی وفا
خاکپای تو شوم کاین همه راه آمده ای
چه کنی با من و با کلبه درویشی من
تو که مهمان سرایرده شاه آمده ای
می تپد دل به برم یا همه شیر دلی
که چو آهوی حرم شیر نگاه آمده ای

آسمان را ز سر افتاد کلاه خورشید

به سلام تو که خورشید کلاه آمده ای

شهریار ا حرم عشق مبارک بادت

که در این سایه دولت به پناه آمده ای

Lost on the path, and with a face like the moon, you've arrived

Perhaps, oh wayward witness, you've come onto the path

Please look at my white hair, oh black-eyed one

If fate has brought you here with a dark destiny

A breath still remains for the well of your sorrow, slain

Beware, oh mirror, you've come into the range of sighs

From the palace of oppression to the alley of loyalty

May I become your dust, since you've walked all this way

What would you do with me and my humble abode?

You, who have entered as a royal guest behind the curtain

My heart flutters with every lion-hearted pulse

For, like a deer, you've entered the lion's gaze

The sun's hat has fallen from the sky

In greeting to you, oh sun, the hat has arrived

Oh Shahriar, may blessings be upon the shrine of love

For under this shade of fortune, you've sought refuge

ای صبا با تو چه گفتند

، که خاموش شدی

چه شرابی به تو دادند

، که مدهورش شدی

تو که آتشکده عشق و محبت بودی

چه بلا رفت که

، خاکستر و خاموش شدی

تو به صد نغمه ، زبان بودی و

، دلها همه گوش

چه شنفتی که زبان بستنی و

، خود گوش شدی

خلق را گرچه وفا نیست

ولیکن گل من ؛

نه گمان دار که رفتی و

...! فراموش شدی

Oh breeze, what did they tell you

That you've fallen silent,

What wine did they offer you

That you became intoxicated,

You, who were the sanctuary of love and affection

What misfortune struck you that you became ashes and silent,

With a hundred melodies, you were the voice

And hearts were all ears,

What did you hear that you closed your lips

And turned into an ear, yourself,

Though fidelity is lacking in people,

Yet, my flower,

Don't think that you've left and

Been forgotten...!

آمدی جانم به قربانت ولی حالا چرا

بی وفا حالا که من افتاده ام از پا چرا

نوش دارویی و بعد از مرگ سهراب آمدی
سنگدل این زودتر می خواستی حالا چرا
عمر ما را مهلت امروز و فردای تو نیست
من که یک امروز مهمان توام فردا چرا
نازنینا ما به ناز تو جوانی داده ایم
دیگر اکنون با جوانان نازکن با ما چرا
وہ کہ با این عمرهای کوتہ بی اعتبار
اینہمہ غافل شدن از چون منی شیدا چرا
شور فرہدم بپرسش سر بہ زیر افکنده بود
ای لب شیرین جواب تلخ سربالا چرا
ای شب ہجران کہ یک دم در تو چشم من نخفت
اینقدر با بخت خواب آلود من لالا چرا
آسمان چون جمع مشتاقان پریشان می کند
در شگفتم من نمی باشد ز ہم دنیا چرا
در خزان ہجر گل ای بلبل طبع حزین
خامشی شرط وفاداری بود غوغا چرا
شہریارای بی حبیب خود نمی کردی سفر
این سفر راہ قیامت میروی تنها چرا

You've come, my life, to be sacrificed for you, but why now?

Unfaithful, why now that I've stumbled from my feet?

You offered a healing potion, after the death of Sohrab,

Callous, you desired this sooner, why now?

Our life has no time for today or your tomorrow,

As a guest of your today, why think of tomorrow?

Oh beloved, we've given you our youth with coquetry,

Don't flirt with the youth now, be tender with us,

Alas, with these brief, unvalidated lives,

So much ignorance, love-intoxicated like me, why now?

My passion, with head bowed, asked for a response,

Oh sweet lips, why a bitter answer so high?

Oh night of separation, where my eyes found no sleep,

Why are you a lullaby now, with my luck asleep?
The sky, like a gathering of eager souls, is restless,
I'm amazed, why doesn't the world scatter from itself?
In the autumn of separation, oh nightingale with mournful nature,
Silence was the condition for loyalty, why the tumult now?
Oh Shahriar, you wouldn't embark without your beloved,
Why undertake this journey alone, a journey to Doomsday, why?

پیرم و گاهی دلم یاد جوانی می کند
بلبل شوقم هوای نغمهخوانی می کند
همتم تا میروم ساز غزل گیرد به دست
طایقم اظهار عجز و ناتوانی می کند
بلبلی در سینه مینالد هنوزم کاین چمن
با خزان هم آشتی و گل فشانی میکند
ما به داغ عشقبازی ها نشستیم و هنوز
چشم پروین همچنان چشمک پرانی میکند
نای ما خاموش ولی این زهره ی شیطان هنوز
با همان شور و نوا دارد شبانی میکند
گر زمین دود هوا گردد همانا آسمان
با همین نخوت که دارد آسمانی میکند
مدالها شد رفته دمسازم ز دست اما هنوز

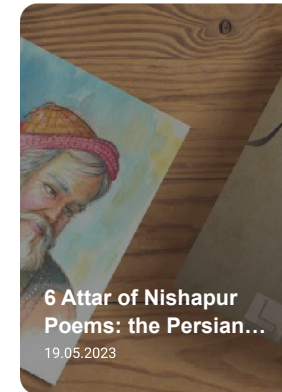
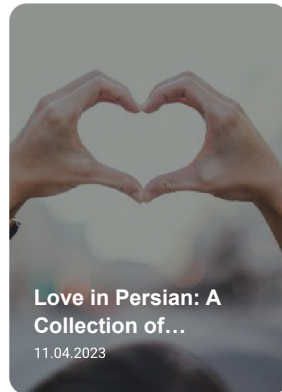
در درونم زنده است و زندگانی میکند

با همه نسیان تو گویی کز بی آزار من

خاطرم با خاطرات خود تبتانی میکند

بی‌شمر هر ساله در فکر بهاراتم ولی

Related Posts

My eager soul still longs for the melody's truth.

Until my spirit leaves and the instrument of poetry takes my hand,

I'll endure expressing my weakness and incapacity.

Your email address will not be published. Required fields are marked *

Comment *

Name *

Email *

Website *

I'm not a robot

POST COMMENT

With its arrogance, it acts like a lofty high.

Years have gone by, and my hand's grasp fades,

But inside me, life persists, undiminished, it cascades.

Despite your apparent disregard, you say my past wrongs,

My memories cling together, obstinately throngs.

Every year, I contemplate spring, fruitlessly I pray,

Yet when spring arrives, it brings autumn's decay.

I was once a child, a thief, old, and frail,

What the universe does, it conceals from our tale.

Made with ♥ by ProFarsi team

An era approaches its end, the heavens, a storehouse,

The ledger of our times, too, becomes a warehouse.

Oh Shahriar, say: our tender hearts, do not break,

For if not compassionate, the judge destiny does make.

Read More:

[Simin Behbahani poems in English and Farsi](#)

[Forugh Farrokhzad Poems in Farsi and English](#)

[Molana \(Rumi\) Poems in Farsi and English](#)

[6 Attar of Nishapur Poems: the Persian Poetry of Attar](#)